

Bruksela, 1 lipca 2020 r.
(OR. en)

9311/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0131 (NLE)

ACP 65
WTO 114
COASI 76
RELEX 496

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU)
Data otrzymania:	1 lipca 2020 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2020) 273 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Handlu ustanowionym na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej, w odniesieniu do zmian w umowie w celu uwzględnienia przystąpienia Niezależnego Państwa Samoa do umowy

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 273 final.

Załącznik: COM(2020) 273 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 1.7.2020 r.
COM(2020) 273 final

2020/0131 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Handlu ustanowionym na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej, w odniesieniu do zmian w umowie w celu uwzględnienia przystąpienia Niezależnego Państwa Samoa do umowy

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Handlu ustanowionego na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej, w odniesieniu do zmian w umowie w celu uwzględnienia przystąpienia Niezależnego Państwa Samoa do tej umowy.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Przyczyny i cele wniosku

W dniu 12 czerwca 2002 r. Rada upoważniła Komisję do otwarcia negocjacji w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (UPG) z państwami AKP.

W dniu 30 lipca 2009 r. Unia podpisała Umowę przejściową o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej (zwaną dalej „umową”), która ustanawia ramy umowy o partnerstwie gospodarczym¹. Umowa ta ma na celu:

- a) umożliwienie państwom Pacyfiku korzystania z ulepszonego dostępu do rynku oferowanego przez UE;
- b) wspieranie zrównoważonego rozwoju i stopniowej integracji państw Pacyfiku z gospodarką światową;
- c) ustanowienie strefy wolnego handlu między stronami, w oparciu o wspólny interes, poprzez stopniową liberalizację handlu w sposób zgodny z obowiązującymi zasadami WTO oraz zasadą asymetrii, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb i ograniczeń zdolności państw Pacyfiku pod względem poziomu i terminu realizacji zobowiązań;
- d) ustanowienie odpowiednich procedur rozstrzygania sporów; oraz
- e) dokonanie odpowiednich ustaleń instytucjonalnych.

Papua-Nowa Gwinea i Republika Fidżi tymczasowo stosują umowę odpowiednio od dnia 20 grudnia 2009 r. i od dnia 28 lipca 2014 r.

W art. 80 umowy przewidziano możliwość przystąpienia innych wysp Pacyfiku do umowy na podstawie oferty dostępu do rynku złożonej zgodnie z art. XXIV GATT 1994. W związku z tym w dniu 21 grudnia 2018 r.² Niezależne Państwo Samoa przystąpiło do umowy i stosuje ją tymczasowo od dnia 31 grudnia 2018 r. Strony rozpoczęły również procedury dotyczące

¹ Decyzja Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej (Dz.U. L 272 z 16.10.2009, s. 1).

² Dz.U. L 333 z 28.12.2018, s. 1.

przystąpienia do umowy Wysp Salomona oraz Królestwa Tonga, które wyraziły zainteresowanie przystąpieniem do umowy.

W następstwie przystąpienia Niezależnego Państwa Samoa do umowy konieczne jest wprowadzenie do niej zmian technicznych w celu dodania jego oferty dostępu do rynku do załącznika II do umowy.

2.2. Komitet UPG ds. Handlu

W art. 68 UPG ustanawia się Komitet ds. Handlu, w skład którego wchodzi przedstawiciele stron (UE i państw Pacyfiku).

Komitet ds. Handlu zajmuje się wszystkimi kwestiami niezbędnymi do wykonania umowy. Wykonując swoje funkcje, Komitet ds. Handlu może:

- f) ustanawiać i nadzorować wszelkiego rodzaju komitety lub organy specjalne niezbędne do wykonania umowy;
- g) zbierać się w dowolnym terminie uzgodnionym przez strony;
- h) rozważać wszelkie kwestie w ramach umowy i podejmować właściwe działania celem wypełnienia swoich funkcji; oraz
- i) podejmować decyzje oraz przedstawiać zalecenia w przypadkach określonych w umowie.

2.3. Planowana decyzja Komitetu UPG ds. Handlu

W dniach 3–4 października 2019 r. na swoim siódmym posiedzeniu Komitet UPG ds. Handlu przyjął zalecenie dla stron umowy, zalecając między innymi wprowadzenie zmian do umowy w celu uwzględnienia przystąpienia Niezależnego Państwa Samoa. Wymagane zmiany obejmują dodanie do załącznika II do umowy oferty dostępu do rynku przedstawionej przez Samoa.

Art. 13 umowy stanowi, że Komitet ds. Handlu w drodze porozumienia może wprowadzić zmiany do załącznika II w każdej kwestii, w której uważa to za stosowne.

W związku z powyższym w dniu XX XX XX, na swoim ósmym posiedzeniu Komitet UPG ds. Handlu ma przyjąć decyzję o wprowadzeniu niezbędnych zmian technicznych do umowy w celu uwzględnienia przystąpienia Niezależnego Państwa Samoa.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Proponowana decyzja Rady określa stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w odniesieniu do przyjęcia proponowanej zmiany do umowy, w celu uwzględnienia niedawnego przystąpienia Niezależnego Państwa Samoa.

Stanowisko takie opiera się na projekcie decyzji Komitetu ds. Handlu w sprawie zmian do umowy załączonym do projektu decyzji Rady.

Przedmiot przewidywanego zalecenia dotyczy dziedziny polityki handlowej, w której Unia posiada wyłączne kompetencje zewnętrzne na mocy art. 3 ust. 2 TFUE.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komitet ds. Handlu jest organem ustanowionym na mocy umowy o partnerstwie gospodarczym.

Zmiana, która ma zostać przyjęta przez Komitet ds. Handlu ma skutki prawne. Po przyjęciu planowane zmiany będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 13 umowy.

Planowane zmiany nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego zalecenia, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowane zalecenie ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Cel i treść planowanego zalecenia odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO ZALECENIA

Decyzja Komitetu ds. Handlu zmieni umowę o partnerstwie gospodarczym, po przyjęciu należy ją zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Handlu ustanowionym na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej, w odniesieniu do zmian w umowie w celu uwzględnienia przystąpienia Niezależnego Państwa Samoa do umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 lipca 2009 r. Unia podpisała Umowę przejściową o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej³ (zwaną dalej „umową”), która ustanawia ramy umowy o partnerstwie gospodarczym. Umowa ta jest tymczasowo stosowana przez Papuę-Nową Gwineę i Republikę Fidżi odpowiednio od dnia 20 grudnia 2009 r. i dnia 28 lipca 2014 r.
- (2) W art. 80 umowy przewidziano możliwość przystąpienia innych wysp Pacyfiku do umowy na podstawie oferty dostępu do rynku złożonej zgodnie z art. XXIV GATT 1994. W związku z tym w dniu 21 grudnia 2018 r. Niezależne Państwo Samoa przystąpiło do umowy⁴ i stosuje ją tymczasowo od dnia 31 grudnia 2018 r.
- (3) Art. 68 umowy stanowi, że Komitet ds. Handlu zajmuje się wszystkimi kwestiami niezbędnymi do wykonania umowy.
- (4) W dniach 3–4 października 2019 r. na swoim siódmym posiedzeniu Komitet UPG ds. Handlu przyjął zalecenie dla stron umowy, między innymi zalecając przyjęcie zmian do umowy w celu uwzględnienia przystąpienia Niezależnego Państwa Samoa. Wymagane zmiany obejmują dodanie do załącznika II do umowy oferty dostępu do rynku przedstawionej przez Samoa.
- (5) Art. 13 umowy stanowi, że Komitet ds. Handlu w drodze porozumienia może wprowadzić zmiany do załącznika II w każdej kwestii, w której uważa to za stosowne.

³ Zob. decyzja Rady 2009/729/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej (Dz.U. L 272 z 16.10.2009, s. 1).

⁴ Dz.U. L 333 z 28.12.2018, s. 1.

- (6) Ósme posiedzenie Komitetu ds. Handlu odbędzie się w dniu XX XX 2020 r., kiedy to Komitet będzie mógł, zgodnie z art. 13 umowy, wprowadzić do niej zmiany techniczne w celu uwzględnienia przystąpienia Niezależnego Państwa Samoa.
- (7) Unia powinna określić stanowisko, jakie ma być zajęte podczas ósmego posiedzenia Komitetu ds. Handlu w odniesieniu do planowanej decyzji.
- (8) Stanowisko Unii w ramach ósmego posiedzenia Komitetu ds. Handlu powinno zatem być oparte na załączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Handlu ustanowionym na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej, w celu uwzględnienia przystąpienia Niezależnego Państwa Samoa do umowy, opiera się na projekcie decyzji Komitetu ds. Handlu załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Po przyjęciu decyzja Komitetu ds. Handlu zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*